



SKATTEMINISTERIET

J.nr. 2007-321-0002

Dato:

Til

Folketinget - Skatteudvalget

L 9 - Forslag til Lov om ændring af pensionsbeskatningsloven og forskellige andre love.

Hermed sendes i 5 eksemplarer svar på henvendelse af 29. november 2007 fra Forsikring & Pension.

Kristian Jensen

/ Birgitte Christensen

Ad PBL §§ 3 og 4 (lovforslagets § 1, nr. 1 og 2)

Forsikring & Pension anfører som sin opfattelse, at det i lovforslagets §§ 3 og 4 blot må være en af betingelserne i nr. 1, 2 og 3 i de respektive bestemmelser, der skal være opfyldt, uanset at ”enten” i indledningen til § 3 henholdsvis § 4 er slettet i forhold til høringsudgaven af lovforslaget.

Dette kan bekræftes.

Ad PBL § 15 C, stk. 3 (lovforslagets § 1, nr. 15)

Forsikring & Pension mener, at det bør præciseres, at det er personen, der er ansvarlig for hurtigst muligt at få overført sin ordning fra et hidtil godkendt udenlandsk selskab, hvor godkendelsen er ophørt, og til et andet godkendt selskab - i modsat fald må personen ifalde afgift.

Hertil bemærkes, at det påhviler den person, der har en pensionsordning i et livsforsikrings-selskab mv., hvis godkendelse til at udbyde fradragsberettigede ordninger er ophørt, selv at flytte ordningen til et andet selskab. Det er helt generelt sådan, at det er den person, der har pensionsordningen, der efter pensionsbeskatningslovens § 41 uden skattemæssige konsekvenser kan overføre ordningen i et pensionsinstitut til et andet pensionsinstitut.

Det følger iøvrigt af bemærkningerne til PBL § 15, stk. 6, om en bemyndigelsesbestemmelse for skatteministeren, at det er pensionsopsparereren, der skal flytte sin pensionsordning til et andet pensionsinstitut, for at undgå, at ordningen i denne situation vil blive beskattet efter pensionsbeskatningslovens § 30.

Ad PBL § 41, stk. 1, nr. 3 (lovforslagets § 1, nr. 26)

Det er Forsikring & Pensions opfattelse, at der under forudsætning af, at kravet om, at samme vilkår er opfyldt, uden PBL-/skattemæssige konsekvenser kan ske overførsel f.eks. fra en rateforsikring med grundlagsrente på 4,5 pct., hvor udbetaling er startet i forsikrings-selskabet, til en ratepension med 0 pct. i amortisationsrente i et pengeinstitut.

Hertil bemærkes, at efter lovforslaget kan en rateordning, der er under udbetaling, overføres til en anden rateordning, hvis et påbegyndt udbetalingsforløb i en af rateordningerne kan fortsætte på samme vilkår. Ved udbetalingsforløb forstås udbetalingstidspunkter og udbetalingsperiode.

Der er ikke i bemærkningerne til bestemmelsen taget stilling til det spørgsmål, som Forsikring & Pension rejser. Det ligger efter min opfattelse også uden for rammerne af, hvad der med rimelighed bør gøres rede for i lovforslagets bemærkninger.

Afgørende for, om der kan ske overførsel af en rateordning med grundlagsrente på 4,5 pct., hvor udbetaling er startet i forsikringsselskabet, til en ratepension med 0 pct. i amortisationsrente i et pengeinstitut, er, om udbetalingstidspunkter og udbetalingsperiode kan fortsætte uændret. Det vil være et konkret ligningsmæssigt anliggende at tage stilling hertil. Det er dog min umiddelbare vurdering, at der i den situation, som henvendelsen nævner, ikke vil være noget til hinder for en skatte- og afgiftsfri overførsel.

Ad PBL § 41, stk. 9 (lovforslagets § 1, nr. 30)

Forsikring & Pension anfører, at forudsat, at pensionsinstitutterne fortsat skal hæfte for, at der afregnes korrekte skatter og afgifter, bør der i lovbemærkningerne anvises klare bestemmelser om, hvad danske pensionsinstitutter skal have som dokumentation for, at pensionsordningen ikke kan anses for skattebegunstiget. I modsat fald pålægges såvel kunder som selskaber en yderst u hensigtsmæssig risiko for, at en afgiftsberegning senere anfægtes.

Hertil bemærkes, at pensionsbeskatningslovens § 41, stk. 9, går ud på, at hvis der findes regler om skattebegunstigelse af indbetalinger i udlandet, kan personen ikke få ordningen udbetalt skatte- og afgiftsfrit, og samtidigt efterfølgende opnå fradrag for indbetalingen i forbindelse med tilflytning til det pågældende land.

Det fremgår af bemærkningerne til bestemmelsen, at der foreligger en formodning for, at den modtagende udenlandske, godkendte pensionsordning er skattebegunstiget. Det indebærer, at ordningen ikke kan overføres skatte- og afgiftsfrit. Det er dermed op til indehaveren af ordningen at dokumentere eller sandsynliggøre, at indbetalingen ikke er skattebegunstiget i udlandet.

Da reglen vedrører overførsel til ordninger, der er godkendt som omfattet af pensionsbeskatningslovens kapitel 1, jf. § 15 C og § 15 D, vil det næppe i praksis være vanskeligt at dokumentere, at indbetalingen *ikke* er skattebegunstiget, hvis dette måtte være tilfældet. Det vil kunne ske ved en erklæring eller lignende fra det pågældende udlands skattemyndighed og/eller det pågældende udenlandske pensionsinstitut.

I det omfang der skal fastsættes særlige regler for eller gives vejledning om dokumentation for, at ordningen ikke er skattebegunstiget, vil dette eventuelt kunne ske i bekendtgørelsesform eller i form af vejledninger eller lignende fra SKAT.

Endelig peger Forsikring & Pension på, at der ikke er overensstemmelse mellem bestemmelsens ordlyd og lovbemærkningerne. Det fremgår af bestemmelsen, at ”stk. 1 ikke finder anvendelse, hvis indbetalingen i forbindelse med overførslen til en ordning omfattet af kapitel 1, jf. § 15 C, er skattebegunstiget i udlandet”. Da der i bemærkningerne henvises til både § 15 C og § 15 D, er spørgsmålet, om der også skal henvises til § 15 D i lovtæksten.

Hertil bemærkes, at der i lovtæksten til pensionsbeskatningslovens § 41, stk. 9, skal henvises til både § 15 C og § 15 D, jf. bemærkningerne. I lovforslaget er der derfor nu også henvist til § 15 D.